

ความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาศาखाวิชาการจัดการนวัตกรรม
การสื่อสารที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะนิเทศศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

OPINIONS OF GRADUATE STUDENTS IN COMMUNICATION INNOVATION
MANAGEMENT TOWARDS TEACHING AND LEARNING MANAGEMENT OF THE
FACULTY OF COMMUNICATION ARTS RAMBHAIBARNI RAJABHAT UNIVERSITY

อภิวรรณ ศิรินันทนา¹ จำเริญ คังคะศรี² และ บวรสรรค์ เจียดำรง³

Apiwan Sirinantana, Chamroen Kangkasri and Bowonsan Jiadamrong

Article History

Received 06-09-2025; Revised: 21-09-2025; Accepted: 08-10-2025

<https://doi.org/10.14456/issc.2025.60>

บทคัดย่อ

บทนำ: การจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษามีบทบาทสำคัญต่อคุณภาพบัณฑิต โดยเฉพาะสาขาที่เกี่ยวข้องกับการจัดการนวัตกรรมสื่อสารซึ่งต้องตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้เรียนทั้งชาวไทยและต่างชาติ **วัตถุประสงค์ของการวิจัย:**

1) สํารวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาการจัดการนวัตกรรมสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี และ 2) เปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างชาติ **ระเบียบวิธีวิจัย:** การวิจัยใช้ระเบียบวิธีเชิงปริมาณ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง 50 คน ในปีการศึกษา 2565-2566 ได้จากการสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัญญาติ เครื่องมือที่ใช้คือแบบสอบถาม และวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา และการทดสอบความแตกต่างทางสถิติ **ผลการวิจัย:** พบว่านักศึกษามีความคิดเห็นต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับสูงสุด ค่าเฉลี่ย 4.89 โดยด้านการเรียนการสอนมีค่าเฉลี่ย 4.78 และด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา 4.75 นักศึกษาชาวไทยให้ความสำคัญกับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลและทุนการศึกษา ส่วนชาวต่างชาติให้ความสำคัญกับการต่ออายุวีซ่า การให้บริการ และการพัฒนานักศึกษา ผลการเปรียบเทียบชี้ว่า ความคิดเห็นด้านการเรียนการสอน ปัจจัยเกื้อหนุน และการให้บริการไม่แตกต่างกัน แต่ด้านการพัฒนานักศึกษามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สรุปได้ว่าการจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพควรคำนึงถึงทั้งด้านวิชาการและการสนับสนุนบริการ โดยเฉพาะการพัฒนาบัณฑิตตามความต้องการเฉพาะของแต่ละกลุ่ม เพื่อยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ เพิ่มความพึงพอใจ และเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนสู่ความสำเร็จทางวิชาการและอาชีพในอนาคต

¹⁻³ อาจารย์สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

Lecturer in Communication Innovation Management, Faculty Communication Arts, Rambhai barni Rajabhat University

E-mail: apiwan.s@rbru.ac.th *Corresponding author

คำสำคัญ: การจัดการเรียนการสอน; นักศึกษาต่างชาติ; บริการสนับสนุนนักศึกษา; บัณฑิตศึกษา;
การจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร

ABSTRACT

Introduction: Graduate-level education plays a crucial role in shaping the quality of graduates, particularly in fields related to communication innovation management, which must address the expectations of both Thai and international students. **Objective:** 1) examine the opinions of graduate students in the Communication Innovation Management program at the Faculty of Communication Arts, Rambhai Barni Rajabhat University, and 2) compare the perspectives of Thai and international students. **Methods:** A quantitative research method was employed with a sample of 50 students from the 2022–2023 academic year, selected through stratified random sampling based on nationality. Data were collected using a questionnaire and analyzed with descriptive statistics and statistical tests of differences. **Results:** overall opinions toward instructional management were at the highest level (mean = 4.89). Specifically, the mean score for teaching and learning was 4.78, and for supporting factors was 4.75. Thai students emphasized healthcare services and scholarships, whereas international students placed greater importance on visa renewal, service provision, and student development. Comparative results indicated no significant differences in opinions regarding teaching, supporting factors, and services; however, significant differences were found in the area of student development at the .05 level. The study concludes that high-quality instructional management should integrate both academic and student support services, with particular attention to the distinct needs of each group. Providing academic advising, skill-enhancement activities, and appropriate welfare services can enhance learning experiences, increase student satisfaction, and strengthen learners' capacity for academic and career success in the future.

Keywords: teaching management; international students; student support services;
Graduate studies; communication innovation

1. บทนำ

ในยุคที่สังคมโลกเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วจากความก้าวหน้าของเทคโนโลยีการสื่อสาร การบริหารจัดการการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำเป็นต้องปรับตัวอย่างต่อเนื่องเพื่อให้สอดคล้องกับพลวัตดังกล่าว มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ในฐานะสถาบันอุดมศึกษาของรัฐได้ตระหนักถึงความท้าทายนี้และพัฒนาหลักสูตรนิติศาสตร์อย่างต่อเนื่อง ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2532 จนถึงปัจจุบันโดยได้ขยายการจัดการเรียนการสอนถึงระดับดุษฎีบัณฑิต สาขาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสารเพื่อรองรับนักศึกษาทั้งชาวไทยและต่างชาติ ซึ่งสะท้อนถึงบทบาทของสถาบันในการตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนและชุมชนในภูมิภาคตะวันออก ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับบัณฑิตศึกษาเกี่ยวข้องโดยตรงกับความคาดหวังของผู้เรียนต่อคุณภาพการเรียนการสอนและบริการของสถาบัน (Parasuraman et al., 1988) การเข้าใจปัจจัยเหล่านี้มีความสำคัญต่อการพัฒนาหลักสูตรและระบบสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งสามารถวิเคราะห์ได้ผ่านสี่มิติหลัก ได้แก่ มิติแรกด้านการสอน พบว่า คุณภาพการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาต้องปรับตัวต่อวิกฤต COVID-19 และการเรียนการสอนแบบดิจิทัล การจัดการเนื้อหาและรูปแบบการสอนที่เหมาะสมช่วยยกระดับประสิทธิภาพและการรับรู้ของนักศึกษา (Lundberg, 2024) มิติที่สองด้านบริการ การให้คำปรึกษา การจัดกิจกรรมนอกห้องเรียน และระบบอำนวยความสะดวก เป็นปัจจัยสำคัญที่สนับสนุนความสำเร็จทางวิชาการและลดความเครียดของนักศึกษา งานวิจัยชี้ว่าบริการที่มีคุณภาพส่งผลต่อความพึงพอใจและความภักดีของผู้เรียน (Johnson, 2022) มิติที่สามด้านการพัฒนานักศึกษา การพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่ทางวิชาการ (Soft Skills) และการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรมีบทบาทสำคัญในการเสริมศักยภาพนักศึกษา เตรียมความพร้อมต่ออาชีพ และสร้างความสามารถในการทำงานร่วมกับผู้อื่น (Crutchfield, 2020) มิติที่สี่ด้านการสนับสนุนนักศึกษาต่างชาติ การอำนวยความสะดวกด้านเอกสาร การต่ออายุ วีซ่า และการให้คำปรึกษาเฉพาะกลุ่ม ส่งผลต่อความต่อเนื่องในการศึกษา และความพึงพอใจในการเรียน การตอบสนองต่อความต้องการเฉพาะกลุ่มนี้ยังช่วยสร้างความผูกพันกับสถาบันและเสริมความมั่นใจของนักศึกษา

จากเหตุผลเชิงทฤษฎีดังกล่าว การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง เพราะสามารถสะท้อนทั้งคุณภาพการเรียนการสอนและบริการ ตลอดจนเป็นข้อมูลเชิงประจักษ์สำหรับการปรับปรุงหลักสูตร การเสริมสร้างระบบสนับสนุน และยกระดับมาตรฐานการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความคาดหวังของผู้เรียนทั้งในบริบทไทยและนานาชาติ การใช้ข้อมูลเชิงวิชาการเหล่านี้สามารถนำไปสู่การวางแผนเชิงนโยบายเพื่อพัฒนาหลักสูตรและบริการระดับบัณฑิตศึกษาได้อย่างตรงจุดและยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสารเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของนักศึกษาคนไทยและนักศึกษาต่างชาติเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอนของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

3. การทบทวนวรรณกรรม

Puriwat and Tripposakul (2021) ศึกษาผลกระทบของคุณภาพการเรียนออนไลน์ต่อความพึงพอใจและความตั้งใจในการใช้งานต่อเนื่องในช่วง COVID-19 พบว่าคุณภาพของเนื้อหาและการออกแบบหลักสูตรส่งผลโดยตรงต่อความพึงพอใจและแรงจูงใจในการเรียน การศึกษาค้นคว้านี้สนับสนุนผลการสำรวจนักศึกษาในสาขาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสารที่ระบุว่าการออกแบบหลักสูตรที่ชัดเจน ครอบคลุม และเหมาะสมกับระดับการศึกษาช่วยเพิ่มความพึงพอใจและการมีส่วนร่วมของผู้เรียน

Lundberg (2025) ศึกษาผลกระทบความสัมพันธ์ของอาจารย์และการรับรู้ของนักศึกษาในชั้นเรียนมหาวิทยาลัยไทย โดยพบว่าการสร้างบรรยากาศเชิงบวก การให้คำปรึกษาเชิงส่วนบุคคล และการตอบสนองต่อข้อสงสัยของนักศึกษามีผลต่อการมีส่วนร่วมและผลการเรียนรู้ งานวิจัยนี้สนับสนุนผลการสำรวจที่นักศึกษาพึงพอใจกับการตอบสนองของอาจารย์และปฏิสัมพันธ์ในชั้นเรียน ซึ่งช่วยสร้างแรงจูงใจและความต่อเนื่องในการศึกษา

Shawk (2025) ศึกษาบริการสนับสนุนนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่าการให้คำปรึกษาการสนับสนุนทางอารมณ์ และบริการช่วยเหลือด้านเอกสาร มีส่วนสำคัญในการลดความเครียดและเพิ่มโอกาสสำเร็จทางวิชาการ ซึ่งสอดคล้องกับผลการสำรวจที่นักศึกษาระบุว่าการสนับสนุนด้านบริการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนและความพึงพอใจ

สมาคมพัฒนาสถาบันธุรกิจอุดมศึกษา (AACSB, 2568) ศึกษาการเคลื่อนย้ายนักศึกษาและการบูรณาการเทคโนโลยี พบว่าการเปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์ระหว่างประเทศและใช้เทคโนโลยีช่วยเสริมความคิดสร้างสรรค์และความสามารถในการทำงานข้ามวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาต่างชาติที่ให้ความสำคัญกับการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและกิจกรรมเสริมเพื่อพัฒนาศักยภาพ

Panyasi et al. (2025) ศึกษาการรับรู้และความต้องการของนักศึกษาและอาจารย์ต่อการบูรณาการเทคโนโลยีในชั้นเรียนภาษาอังกฤษ พบว่าการบูรณาการเทคโนโลยีช่วยให้นักศึกษาต่างชาติเรียนรู้จากระยะไกลได้อย่างเท่าเทียม และสามารถเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้อย่างเต็มที่ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาต่างชาติที่ให้ความสำคัญกับระบบสนับสนุนด้านเทคโนโลยี

Crutchfield (2020) ศึกษาการพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่ทางวิชาการผ่านกิจกรรมนอกหลักสูตรในระดับบัณฑิตศึกษา พบว่าการพัฒนาทักษะ Soft Skills และการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตรช่วยเสริมศักยภาพผู้เรียน เตรียมความพร้อมสำหรับอาชีพ และเพิ่มความสามารถในการปรับตัวในบริบทอาชีพที่เปลี่ยนแปลงเร็ว ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจที่นักศึกษาต่างชาติให้ความสำคัญกับกิจกรรมเสริมและโอกาสพัฒนาทักษะ

García-Morales et al. (2021) ศึกษาการเปลี่ยนแปลงของการศึกษาระดับอุดมศึกษาหลังวิกฤต COVID-19 พบว่าสถาบันต้องปรับตัวอย่างรวดเร็วใน การใช้เทคโนโลยีและฝึกอบรมอาจารย์เพื่อให้การเรียนออนไลน์มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของนักศึกษาที่ชี้ว่าการสนับสนุนด้านเทคโนโลยีและการสอนออนไลน์มีผลต่อความพึงพอใจและการเรียนรู้

Fuchs and Fangphong (2021) ศึกษากรอบแนวคิด SERVQUAL ประเมินคุณภาพบริการในสถาบันอุดมศึกษาไทย พบว่า ปัจจัยด้านความน่าเชื่อถือและการตอบสนองของบริการมีผลต่อความพึงพอใจ และความต่อเนื่องในการเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลสำรวจที่นักศึกษาให้ความสำคัญกับคุณภาพบริการและการตอบสนองของสถาบัน

งานวิจัยที่ผ่านมาแสดงให้เห็นว่าคุณภาพการสอน บริการสนับสนุน การพัฒนานักศึกษา และการบูรณาการเทคโนโลยีมีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (Puriwat & Tripopsakul, 2021) พบว่าการออกแบบหลักสูตรและเนื้อหาการเรียนออนไลน์มีผลต่อความพึงพอใจและความตั้งใจใช้งานต่อเนื่องของนักศึกษา (Lundberg, 2025) ชี้ว่าผลกระทบความสัมพันธ์ของอาจารย์ เช่น การสร้างบรรยากาศเชิงบวกและการให้คำปรึกษา มีผลต่อการมีส่วนร่วมและผลการเรียนรู้ ด้านบริการสนับสนุน (Shawk, 2025) พบว่าบริการที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาขณะอุปสรรคทางอารมณ์ ขณะที่ Fuchs and Fangphong (2021) ยืนยันว่าความน่าเชื่อถือและการตอบสนองของบริการมีผลต่อความพึงพอใจของนักศึกษา การบูรณาการเทคโนโลยีและกิจกรรมข้ามวัฒนธรรมช่วยเสริมศักยภาพและความคิดสร้างสรรค์ของนักศึกษา AACSB (2568) และ Panyasi et al. (2025) พบว่าการใช้เทคโนโลยีและกิจกรรมนานาชาติช่วยพัฒนาความสามารถทำงานร่วมกัน ขณะที่ Crutchfield (2020) เน้นว่าการพัฒนาทักษะนอกหลักสูตรเตรียมความพร้อมสำหรับอาชีพและ García-Morales et al. (2021) พบว่าการฝึกอบรมอาจารย์สำคัญต่อประสิทธิภาพการเรียนออนไลน์ในช่วงวิกฤต COVID-19

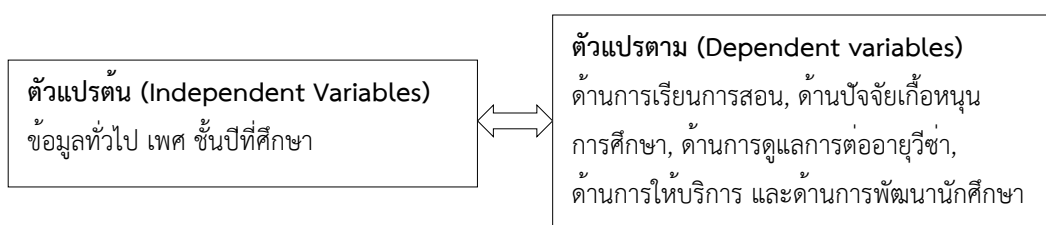
สรุปได้ว่า ปัจจัยด้านคุณภาพการสอน บริการสนับสนุน การพัฒนานักศึกษา และเทคโนโลยีมีอิทธิพลต่อความพึงพอใจของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา การศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในสาขาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสารของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี จึงสำคัญต่อการปรับปรุงหลักสูตร การเรียน การสอน และบริการสนับสนุนให้ตอบโจทย์นักศึกษาทั้งไทยและต่างชาติ

4. กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยได้ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาสาขาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสารที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี โดยผู้วิจัยได้มีการกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยดังนี้

ภาพที่ 1

กรอบแนวคิด



5. ระเบียบวิธีวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) ใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล จากนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาในปีการศึกษา 2565-2566 จำนวน 50 คน การสุ่มแบบชั้นภูมิตามสัญญาติ (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษาของคณะนิติศาสตร์ออกเป็น 2 กลุ่มย่อยตามสัญญาติ คือ นักศึกษาชาวไทย และ นักศึกษาต่างชาติ จากนั้นสุ่มนักศึกษาในแต่ละกลุ่มย่อยจำนวนที่เหมาะสม (proportional or equal) เพื่อให้ตัวอย่างสะท้อนลักษณะประชากรทั้งสองกลุ่ม วิธีนี้ช่วยให้การเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างนักศึกษาชาวไทยและต่างชาติมีความน่าเชื่อถือและลดอคติจากการสุ่มตัวอย่าง

2. ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่ ข้อมูลทั่วไป เพศ ชั้นปีที่ศึกษา
2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ด้านการเรียนการสอน, ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา, ด้านการดูแลการต่ออายุวีซ่า, ด้านการให้บริการ และด้านการพัฒนานักศึกษา

3. ขอบเขตการวิจัย

การวิจัยนี้มุ่งศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา สาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี ครอบคลุม 4 มิติหลัก ได้แก่

- 1) ด้านการเรียนการสอน (Lundberg, 2024) 2) ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา (Johnson, 2022) 3) ด้านการให้บริการ (Crutchfield, 2020) 4) ด้านการพัฒนานักศึกษาและเอกสารสำหรับนักศึกษาต่างชาติ (Andrade, 2006; AACSB, 2025)

ระยะเวลาการวิจัยครอบคลุมปีการศึกษา 2565–2566 โดยใช้การสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาผ่านแบบสอบถาม เพื่อประเมินคุณภาพการเรียนการสอนและบริการสนับสนุน พร้อมใช้ข้อมูลเชิงประจักษ์เป็นแนวทางในการพัฒนาหลักสูตรและระบบสนับสนุนให้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือหลักในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

ส่วนที่ 2 ความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดการเรียนการสอน เป็นแบบสอบถามมาตราส่วน 5 ระดับ (Likert Scale) ประเมินความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในสาขาวิชาการจัดการนวัตกรรม

การสื่อสาร ดังนี้ 5 = เห็นด้วยมากที่สุด 4 = เห็นด้วยมาก 3 = เห็นด้วยปานกลาง 2 = เห็นด้วยน้อย 1 = เห็นด้วยน้อยที่สุด เกณฑ์การตีความคะแนนเฉลี่ยแบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

4.51 – 5.00 = มากที่สุด

3.51 – 4.50 = มาก

2.51 – 3.50 = ปานกลาง

1.51 – 2.50 = น้อย

1.00 – 1.50 = น้อยที่สุด

การใช้มาตราส่วนลักษณะนี้สอดคล้องกับแนวปฏิบัติในการประเมินความคิดเห็นและความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา (Sullivan & Artino, 2013; Johnson, 2022) ซึ่งช่วยให้สามารถวัดแนวโน้มความคิดเห็นและเปรียบเทียบระดับความพึงพอใจได้อย่างชัดเจน

ส่วนที่ 3 ข้อเสนอแนะ

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลในการวิจัยครั้งนี้ดำเนินการโดยใช้แบบสอบถามที่พัฒนาขึ้นเฉพาะสำหรับศึกษาความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษา โดยแบบสอบถามถูกออกแบบให้ครอบคลุมทั้งด้านข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา ด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการเรียนการสอนปัจจัยสนับสนุน และการให้บริการ รวมทั้งข้อเสนอแนะเพิ่มเติม เพื่อให้สามารถสะท้อนมุมมองของนักศึกษาได้อย่างรอบด้าน แบบสอบถามถูกแจกให้กับนักศึกษาทุกชั้นปีในสาขาวิชาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสาร คณะนิเทศศาสตร์ กระบวนการเก็บข้อมูลเน้นความครบถ้วนและความถูกต้องของคำตอบ โดยผู้วิจัยได้ติดตามผลตอบกลับอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สมบูรณ์และเชื่อถือได้ ข้อมูลที่รวบรวมจะถูกตรวจสอบความสมบูรณ์และบันทึกอย่างเป็นระบบ ก่อนนำเข้าสู่กระบวนการวิเคราะห์เชิงสถิติ เพื่อสรุปผลการวิจัยอย่างมีประสิทธิภาพและสามารถใช้ประกอบการตัดสินใจด้านการพัฒนาหลักสูตรและการสนับสนุนนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณเพื่อตรวจสอบความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนในระดับบัณฑิตศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยขั้นตอนการวิเคราะห์มีรายละเอียดดังนี้

6.1 ตรวจสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถามเพื่อให้มั่นใจว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมสะท้อนความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างแม่นยำและสม่ำเสมอ โดยคำนวณค่าสัมประสิทธิ์อัลฟา (Alpha-Coefficient) ตามวิธีของ Cronbach's Alpha ซึ่งเป็นมาตรฐานสากลในการประเมินความน่าเชื่อถือของเครื่องมือวิจัยเชิงปริมาณ

6.2 วิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา เช่น เพศ ระดับการศึกษา และชั้นปี ด้วยสถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยใช้การแจกแจงความถี่และค่าร้อยละ เพื่อให้เห็นภาพรวมลักษณะของกลุ่มตัวอย่างและสามารถเชื่อมโยงผลการวิจัยกับปัจจัยประชากรศาสตร์ได้

6.3 การวิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัจจัยที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการศึกษาของนักศึกษา ระดับบัณฑิตศึกษา ได้ใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อประเมินระดับความคิดเห็นและความแตกต่างของการรับรู้ในแต่ละมิติของการจัดการเรียนการสอน การวิเคราะห์ดังกล่าวช่วยให้ผู้วิจัยสามารถระบุได้ว่ามิติใด กลุ่มใดมีความสำคัญต่อความพึงพอใจและความต่อเนื่องในการศึกษา อีกทั้งยังสามารถนำผลลัพธ์ไปปรับปรุงหลักสูตรและบริการสนับสนุนนักศึกษาให้ตอบสนองต่อความต้องการของผู้เรียนได้อย่างตรงจุด

ด้วยกระบวนการวิเคราะห์เชิงสถิติที่ชัดเจนและเป็นระบบนี้ ผลการวิจัยจึงมีความน่าเชื่อถือและสามารถนำไปใช้ประโยชน์เชิงวิชาการและเชิงนโยบายในระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนการสนับสนุนด้านบริการ และการเสริมสร้างศักยภาพของนักศึกษาอย่างครบวงจร

6. ผลการวิจัย

จากการสำรวจความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา จำนวน 50 คน ซึ่งประกอบด้วยนักศึกษาระดับปริญญาโท 35 คน และปริญญาเอก 15 คน พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาหญิง 28 คน และนักศึกษาชาย 22 คน การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงสถิติชี้ให้เห็นว่าความคิดเห็นโดยรวมต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะ นิเทศศาสตร์อยู่ในระดับสูงสุด ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.89 ซึ่งสะท้อนถึงความพึงพอใจและการยอมรับต่อคุณภาพ การเรียนการสอนอย่างชัดเจน เมื่อพิจารณาตามมิติด้านการเรียนการสอน นักศึกษาทั้งระดับปริญญาโทและเอกให้ความสำคัญกับเนื้อหาและรูปแบบการเรียนรู้ โดยนักศึกษาระดับปริญญาเอกมีค่าเฉลี่ยสูงกว่าเล็กน้อย ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.78 แสดงถึงความพึงพอใจต่อประสิทธิภาพของหลักสูตรและความสามารถของอาจารย์ในการถ่ายทอดความรู้

ด้านปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา นักศึกษาชาวไทยให้ความสำคัญกับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลและทุนการศึกษา ขณะที่นักศึกษาต่างชาติให้ความสำคัญกับการต่ออายุวีซ่าและการอำนวยความสะดวกด้านเอกสาร โดยค่าเฉลี่ยความคิดเห็นรวมอยู่ที่ 4.75 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าการสนับสนุนเหล่านี้ช่วยให้นักศึกษาเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพและสามารถปรับตัวในสภาพแวดล้อมการศึกษาได้

ในด้านการให้บริการนักศึกษา การให้คำปรึกษา กิจกรรมนอกห้องเรียน และระบบอำนวยความสะดวก ถูกมองว่าเป็นปัจจัยสำคัญในการเพิ่มโอกาสสำเร็จทางวิชาการและลดความเครียด ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นเท่ากับ 4.76 ส่วนด้านการพัฒนานักศึกษา พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญระหว่างนักศึกษาชาวไทยและต่างชาติ ($p < .05$) โดยนักศึกษาต่างชาติให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะ Soft Skills และกิจกรรมเสริมความสามารถเพื่อเตรียมพร้อมสำหรับอาชีพในอนาคต ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นอยู่ที่ 4.72

นอกจากนี้ การสำรวจยังชี้ให้เห็นว่า การตอบสนองต่อความคาดหวังเฉพาะกลุ่ม เช่น การสนับสนุนบริการสำหรับนักศึกษาต่างชาติและการปรับปรุงแบบการเรียนการสอนให้เหมาะสมกับระดับการศึกษา มีผลต่อความต่อเนื่องในการศึกษา และการสร้างแรงจูงใจในการเรียน การบริหารจัดการที่มีคุณภาพทั้งด้านวิชาการและ การสนับสนุนบริการจึงมีความสำคัญต่อการยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ เพิ่มความพึงพอใจ และเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนให้พร้อมต่อความสำเร็จทางวิชาการและอาชีพในบริบททั้งไทยและนานาชาติ

7. อภิปรายผล

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยในสาขาการจัดการนวัตกรรมการสื่อสารต่อการจัดการเรียนการสอนของคณะนิเทศศาสตร์อยู่ในระดับสูงสุด โดยเฉพาะด้านการเรียนการสอนและปัจจัยเกื้อหนุนการศึกษา ซึ่งสะท้อนถึงความพึงพอใจและแรงจูงใจในการเรียนของนักศึกษาอย่างชัดเจน ผลดังกล่าวสอดคล้องกับการศึกษาของ (Puriwat & Tripopsakul, 2021) ที่พบว่าคุณภาพของการเรียนออนไลน์ โดยเฉพาะเนื้อหาและการออกแบบหลักสูตร มีผลต่อความพึงพอใจและความตั้งใจใช้งานต่อเนื่องของนักศึกษา ทั้งนี้ การมีโครงสร้างหลักสูตรที่ชัดเจนและเนื้อหาที่ครอบคลุมสามารถเสริมสร้างแรงจูงใจและประสิทธิภาพการเรียนรู้ของนักศึกษาได้ นอกจากนี้ การมีปฏิสัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับอาจารย์และบริการสนับสนุนยังมีบทบาทสำคัญต่อความพึงพอใจและความต่อเนื่องในการเรียนรู้ของนักศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Lundberg, 2025) ที่ระบุว่ากลยุทธ์ความสัมพันธ์ของอาจารย์ เช่น การสร้างบรรยากาศเชิงบวกและการให้คำปรึกษาส่วนบุคคล ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในทำนองเดียวกัน (Shawk, 2025) พบว่าบริการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพช่วยให้นักศึกษามหาวิทยาลัยสามารถเอาชนะอุปสรรคทางอารมณ์และจิตใจ พร้อมบรรลุเป้าหมายทางวิชาการ ผลการวิจัยยังสะท้อนให้เห็นความแตกต่างในด้านการพัฒนานักศึกษา ระหว่างนักศึกษาชาวไทยและชาวต่างชาติ โดยนักศึกษาต่างชาติให้ความสำคัญกับโอกาสในการพัฒนาทักษะ Soft Skills และเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ (Crutchfield, 2020) ที่ชี้ว่าการพัฒนาทักษะที่ไม่ใช่ทางวิชาการและกิจกรรมนอกหลักสูตรช่วยเสริมศักยภาพและเตรียมความพร้อมสำหรับอาชีพในอนาคต อีกทั้งงานของ Panyasi et al., (2025) พบว่าการบูรณาการเทคโนโลยีและกิจกรรมเสริมสามารถช่วยให้นักศึกษาต่างชาติเข้าถึงทรัพยากรการเรียนรู้อย่างเท่าเทียม นอกจากนี้ การสนับสนุนด้านบริการและเทคโนโลยียังเป็นปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อความสำเร็จและความพึงพอใจของนักศึกษาในระดับบัณฑิตศึกษา งานวิจัยของ (García-Morales et al., 2021; Fuchs & Fangphong, 2021) พบว่า การฝึกอบรมอาจารย์ การใช้เทคโนโลยี และคุณภาพบริการที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษามีผลต่อความพึงพอใจและความสำเร็จในการเรียน โดยสรุป ผลการวิจัยสะท้อนให้เห็นว่า การจัดการเรียนการสอนที่มีคุณภาพในระดับบัณฑิตศึกษาคำนึงถึงทั้งด้านวิชาการ การบริการ และการพัฒนานักศึกษา โดยการออกแบบหลักสูตรที่เหมาะสมควบคู่กับการสร้างความสัมพันธ์เชิงบวกระหว่างอาจารย์กับนักศึกษา รวมถึงการให้บริการสนับสนุนที่มีประสิทธิภาพและการพัฒนาทักษะ Soft Skills ล้วนเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยยกระดับประสบการณ์การเรียนรู้ เพิ่มความพึงพอใจ และเตรียมความพร้อมให้นักศึกษามหาวิทยาลัยประสบความสำเร็จทั้งทางวิชาการและอาชีพในบริบททั้งไทยและนานาชาติ นอกจากนี้ ผลการวิจัยยังชี้ให้เห็นว่าการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการเรียนการสอน รวมถึงการปรับปรุงแบบการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับความหลากหลายของนักศึกษา ทั้งชาวไทยและต่างชาติ มีส่วนสำคัญต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการเรียนรู้ และการสนับสนุนกิจกรรมนอกหลักสูตรพร้อมการพัฒนาทักษะ Soft Skills ยังช่วยให้นักศึกษามีความพร้อมในการเผชิญความท้าทายในอาชีพ และสร้างแรงจูงใจในการเรียนอย่างต่อเนื่อง ดังนั้น การบูรณาการทั้งสามมิติวิชาการ บริการ และการพัฒนา อย่างเหมาะสม จึงถือเป็นแนวทางสำคัญในการยกระดับคุณภาพการจัดการเรียนการสอนระดับบัณฑิตศึกษาอย่างยั่งยืน

8. องค์ความรู้ที่ได้รับ

1. มิติการเรียนการสอนนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา นักศึกษามีความคาดหวังสูงต่อคุณภาพการสอนและการออกแบบหลักสูตร การตอบสนองต่อความคิดเห็นเหล่านี้ส่งผลต่อความพึงพอใจและความต่อเนื่องในการศึกษา
2. มิติบริการสนับสนุนนักศึกษาชาวไทยและต่างชาติปัจจัยสำคัญต่อความสำเร็จรวมถึงการให้คำปรึกษา กิจกรรมพัฒนานักศึกษา และบริการเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ เช่น การต่ออายุวีซ่า
3. มิติการวิจัยและประเมินผลผู้บริหารหลักสูตรการใช้แนวทางวิจัยเชิงผสมช่วยให้เข้าใจความคิดเห็นนักศึกษา ทั้งด้านปริมาณและคุณภาพทำให้การปรับปรุงหลักสูตรและบริการตรงจุดและมีประสิทธิภาพ
4. มิติการประยุกต์เชิงนโยบายฝ่ายบริหารและวางแผนหลักสูตร ผลการวิจัยเป็นข้อมูลอ้างอิงในการพัฒนาหลักสูตรและบริการนักศึกษา สามารถขยายไปสู่สาขาอื่นหรือระดับการศึกษาอื่น เพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนการสอนและศักยภาพผู้เรียนทั้งไทยและต่างชาติ

9. ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1. คณะนิเทศศาสตร์ควรปรับปรุงการจัดการเรียนการสอนและบริการสนับสนุนโดยอิงจากความคิดเห็นของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา ทั้งด้านคุณภาพการสอน การพัฒนานักศึกษา และบริการเฉพาะนักศึกษาต่างชาติ เช่น การต่ออายุวีซ่า
2. ควรเสริมสร้างกิจกรรมพัฒนาทักษะทั้งด้านวิชาการและ Soft Skills เพื่อเพิ่มความพึงพอใจและยกระดับศักยภาพผู้เรียนสู่ความสำเร็จทางวิชาการและอาชีพ
3. การติดตามและประเมินผลความคิดเห็นของนักศึกษาอย่างต่อเนื่องสามารถใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนและปรับปรุงหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการและบริบทปัจจุบัน

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรใช้แนวทางวิจัยเชิงผสม (Mixed Methods) เพื่อให้ได้ข้อมูลเชิงปริมาณและคุณภาพเกี่ยวกับความคิดเห็นนักศึกษอย่างครบถ้วน
2. ควรขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังนักศึกษาจากสาขาอื่นและระดับการศึกษาอื่นเพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นและปัจจัยที่ส่งผลต่อความพึงพอใจและความสำเร็จทางการศึกษา
3. การศึกษาครั้งต่อไปสามารถพิจารณาตัวแปรเพิ่มเติม เช่น ประสบการณ์การเรียนออนไลน์ ความถี่ในการใช้บริการสนับสนุน และการปรับตัวต่อเทคโนโลยีดิจิทัล

REFERENCE

- Association to Advance Collegiate Schools of Business. (2025). Global minds, local impact: A case study on student mobility. *Journal of International Education*, 14(2), 78.
- Crutchfield, F. A. (2020). *Holistic student development in higher education*. Humboldt Digital Commons.
- Crutchfield, R. (2020). Developing non-academic skills through extracurricular activities in graduate education. *Journal of Learner Development*, 9(2), 34.
- Fuchs, C., & Fangphong, K. (2021). Using the SERVQUAL framework to assess service quality in Thai higher education institutions. *Journal of Educational Quality*, 10(3), 88.
- García-Morales, V. J., Garrido-Moreno, A., & Martín-Rojas, R. (2021). Higher education transformation after the COVID-19 crisis: Challenges in online learning. *Journal of Learning Technology*, 8(1), 12.
- Johnson, C. (2022). Student support in higher education: Campus service utilization, impact, and challenges. *Journal of College Student Development*, 63(3), 285–302.
- Lundberg, A. (2024). Higher education teaching quality in the aftermath of the double disruption. *Innovative Higher Education*, 50(6), 541–556.
- Lundberg, K. (2025). Teacher–student relationship strategies and student perceptions in Thai university classrooms. *Journal of Teaching and Learning*, 5(1), 22.
- Panyasi, S., Soikiree, T., Tangzopa, D., & Chansribut, W. (2025). Student and faculty perceptions and needs regarding technology integration in English classrooms. *Journal of Educational Technology*, 11(1), 56.
- Puriwat, W., & Tripopsakul, S. (2021). The impact of online learning quality on student satisfaction and continuance intention during COVID-19. *Journal of Higher Education Studies*, 12(3), 45.
- Shaw, T. A. (2025). Graduate student support services: Personal experiences in the doctoral journey. *Journal of Graduate Studies*, 7(2), 101.